74e Jaargang — No. 7. Bijvoegsel aan de Postrijder Zaterdag 18 Februari 1928.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNT ELKEN ZATERDAG

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel ....fr. 1,00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws ....fr. 2,00
Vonnissen en doodsberichten ......fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

van 1 tot 4 regels ....fr. 2,50
Elke regel meer....................fr. 0,50

Voor meer dan één inlassching prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.)
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12,50 per jaar, vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Een Hoogleeraar der Heiligheid in 't hartje van Limburg.

(Vervolg).

Er blijft ons dus enkel nog aan te toonen hoe hij, op een gansch bijzondere wijze geweest is de prediker der heiligheid door het woord. Ja, het heilig paterke van Hasselt keek heel zelden of nooit naar het uiterlijke van de menschen, daar hechtte zij geen belang aan, maar hij doorgrondde des te dieper de ziel en het hart van zijn tijdgenooten : hij kende wonderwel hun denkwijze over alles wat in betrekking stond met hun zedelijk en geestelijk leven. Hij begreep ook, dat bij de meesten de grootste hinderpaal tot het beoefenen der heiligheid gelegen is in oude vooroordeelen, ja, in een noodlottige onwetendheid op dat gebied : immers hoevelen denken niet, dat heiligen geen gewone menschen zijn : of althans dat ze zoo geboren werden en zelfs daarvoor niet hebben moeten werken ; anderen weer meenen, dat de heiligheid enkel het voorrecht is van buitengewone personen en besluiten dan practisch, dat zijzelf niet geroepen zijn tot de heiligheid : anderen eindelijk beperken de heiligheid tot de kloosterlingen, alsof er een deugd bestond voor de leeken en een andere voor de kloosterlingen. Al die drogredenen tegen het beoefenen der heiligheid door alle menschen, kende pater Valentinus : hij begreep dat hij niet langer mocht zwijgen maar dat er hier diende gesproken, ja, vurig geijverd, om de volle waarheid te doen kennen en, door de waarheid de heiligheid te zien zegepralen. Hij gaat eerst nog eens te rade bij den evangelist, den heiligen Mattheus : hij leest en herleest het 20e en 22e hoofdstuk, waar er sprake is van de roeping der volkeren tot de heiligheid, hij begrijpt hieruit hoofdzakelijk twee punten : 1) dat, wanneer het getal der heiligen niet grooter is, dat minder afhangt van God dan van de menschen zelf, die niet willen komen, hetzij naar het bruiloftsfeest (Mat. 22, I-XIV), hetzij naar den wijngaard des Heeren (Mat. 20, I-XVI) en 2) inziende dat de Heer geen onderscheid maakt van personen, noch op het bruiloftsfeest, noch in den wijngaard, leidt pater Valentinus daaruit af, dat er geen speciale heiligheid bestaat voor kloosterlingen en een andere voor leeken, maar dat, in de grond, aan allen dezelfde evangelische eischen worden gesteld : wel wordt er in het klooster meer gevraagd doch niet iets anders. Zijn besluit staat vast : Hij zal de heiligheid prediken, de heiligheid voor iedereen ; hij begint met eerst en vooral luidop te verklaren dat niemand heilig wordt buiten zijn weet om ; men wordt heilig omdat men het zelf wil en omdat men er zelf met hart en ziel aan werkt, geleid en geholpen door de Goddelijke genade. Ziedaar de hoofdstelling van Pater Valentinus in zake heiligheid ; hoe dikwijls en hoe zielsfijn heeft hij die heilzame gedachte niet herhaald en neergezaaid in de harten der menschen. « Wij moeten mannen van één stuk zijn, en die doen niets ten halve ; maar wij moeten heilig worden voor twee. Ja, heilig moeten wij ons maken, kost wat kost ; wij moeten niet enkel heilig willen worden, want er zijn er zoo veel die heilig willen worden, doch, maak u heilig, dan krijgt ge kaarskens voor niets ». (Beknopt Leven van P. Valentinus Paquay, door P. R. Moonen, blz. 222). « Komt, lieve kleinen : hebt ge nu allen vast besloten heilig te worden ? Hebt ge het gezegd ? Antwoordt eens : ja ! Dat is goed. En hebt ge ook de plaats in den almanak gekozen, waar uw naam moet komen te staan. Ja, ja, kind, ge moet in den almanak komen : den zooveelste van zulke maand zal men eens uw feest vieren ». (Leven van P. V. Paquay bl. 247).

U hoort het : uit die aangehaalde teksten en uit menig andere — veel te lang om hier in extenso te worden geciteerd — moet men logisch besluiten, dat niemand heilig wordt, onbewust of zonder het zelf daadwerkelijk te willen.

Mag ik ook er op wijzen dat er uit die teksten kan afgeleid worden, dat pater Valentinus zelf er naar gestreefd heeft — en anderen in die richting aanstuurde — een kerkelijke heilige te worden, d.i. een heilige zooals de Heilige Kerk het wil en opvat : immers hij spreekt wel, al lachende, van kaarsjes (op een heiligenaltaar) en van den naam (in den kalender) maar niettemin wil hij ons daardoor die zaken heel ernstig op het hart drukken.

Had Pater Valentinus maar enkel die hoofdgedachte gepredikt in zake heiligheid, dan zou hij reeds ten volle de benaming verdienen met dewelke ik hem hier heb begroet, doch tal van andere heel persoonlijke gedachten en kostbare wenken op dat gebied vindt men in zijn levensbeschrijving vermeld ; het zou ons te verbrengen hier dat verder na te gaan.

●●●

Moge ons volk, en vooral ons Limburgsch volk — wiens apostel het heilig paterke geweest is gedurende een halve eeuw — van pater Valentinus leeren, dat allen geroepen zijn tot de heiligheid en dat enkel hij er toe komt die het aandurft, eerst en vooral, te gelooven dat, geholpen door de genade, hij er toe kan geraken en daarna, bewust en beslist, de hand aan den ploeg slaat om geleid door onze Lieve Vrouw van zijn leven een meesterstuk te maken gelijk pater Valentinus ons dat heeft voorgedaan.

P. RAPH. M. GILLET,
Dominikaan.

Amerikaansche bluf...„

Van den eersten dag af, dat wij het voorstel gekend hebben van de Amerikaansche regeering, om den « oorlog buiten de wet » te stellen, hebben wij na een rijp onderzoek laten verstaan, dat de Amerikaansche regeering ons nogmaals wilde verbluffen met ronkende woorden, die in den grond geene beteekenis hebben.

Die tijd van bluf is over.

De Fransche regeering, die met haar onvoorzichtig voorstel, door de Amerikaansche politiekers gerold werd, wil natuurlijk den slag afweren, en M. Briand heeft een nieuw voorstel naar Washington gezonden, waardoor alle aanvaloorlogen buiten de wet zouden gesteld worden.

Dat waren er nog al aan tekort, dat men gelijk voor 1914 tot een aanvalsoorlog zou mogen overgaan.

Maar de groote vraag ligt hier : Wie zal beslissen dat een oorlog een aanvallend karakter heeft ?

Zullen de Amerikanen nogmaals niet beweren, dat zulks eene zaak is van zuiver nationaal karakter, zoodat elk land zich het recht zal overhouden, van over zijne eigene handelwijze te oordeelen ?

Zoodoende gaan wij terug tot de ongelukkige rechterlijke opvatting omtrent den oorlog van voor 1914.

Het pakt van den Volkenbond, door een Amerikaan voorgesteld, en later door de Amerikaansche regeering verworpen, had het reeds zoover gebracht, van een juridisch onderscheid te maken tusschen wettige en onwettige oorlogen. Dat was al iets, en wij vragen ons met bewondering af, waarom de Amerikanen niet beginnen, met de verplichtingen van het pakt te onderteekenen.

Dat ware veel beter dan een nieuwsoortig verbond te willen aangaan.

In het voorstel van de Amerikaansche komen overigens geene dwangmaatregelen of sancties voor tegen landen, die zich aan eenen aanvalsoorlog zouden plichtig maken, hetgeen het pakt van den Volkenbond voorziet, in eene zwakke mate wel is waar, maar het is toch iets.

Verder zouden wij wel willen weten, wie zal beslissen, dat een oorlog een aanvallend karakter heeft of niet ? Is er buiten de Volkenbond een organisme, dat dergelijke rol kan vervullen ?

Wij noemen dus het voorstel van Amerika een bluf, meer nog, een gevaarlijk initiatief.

Onrechtstreeks moet het voorstel der Amerikanen de aktie van den Volkenbond verzwakken, aktie, die ongelukkiglijk reeds veel te flauw en te karakterloos is.

Indien Amerika een schoon gebaar wil doen op internationaal gebied, dan ware het van lid te worden van den Volkenbond.

Dat is de eenige weg, om allerhande verwikkelingen langs den vredelievenden weg op te lossen, en om eenen nieuwen oorlog te vermijden.

Wij moeten den Volkenbond niet vervangen, maar wij moeten de werking ervan doeltreffender maken.

Waarom wil Amerika een nieuw internationaal organisme op touw zetten ? Is het nogmaals om de nieuwe statuten te onderteeknen, wanneer al de andere landen hunne handteekening zullen gegeven hebben ?

Neen, Amerika, indien ge een vriendelijke wenk wilt geven, wordt lid van den Volkenbond, en doe gelijk al de andere landen. Dat ware veel beter.

Welk is mijn recht ?

(Vervolg).

Afstand van goederen mits onderhoud.

Men kan hier art. 208 B. W. toepassen, rekening houdende nochtans met de waarde der afgestane goederen : dit art. luidt als volgt : de onderhoudsmiddelen zullen toegestaan worden in evenredigheid der behoeften van dengene, die ze vordert en tevens van het vermogen van dengene die ze verschuldigt is. Integendeel is hier art. 209 niet toepasselijk wanneer hij, die de onderhoudsmiddelen verschaft, of hij die ze ontvangt, tot zulkdanigen toestand is gekomen, dat de eene, er geen meer kan geven of de andere er geen meer van doen heeft, dan kan de ontlasting of de vermindering daarvan gevraagd worden. Hier niet : het verschuldigde onderhoud is altijd opvorderbaar, omdat dat onderhoud de prijs is van een aankoop.

ONUITVOEGEN BIJ VERPLICHTINGEN VAN ONDERHOUD.

Wanneer de overnemer aan zijne verplichting van levenslang of tijdelijk onderhoud niet voldoet, dan vermag de afstanddoener te verkiezen, of wel de rechterlijke vernietiging der overeenkomst, met of zonder schade en interesten te vragen ofwel de gerechterlijke uitvoering met of zonder schade en interesten insgelijks.

A) VERNIETIGING. — De overnemer of aankooper die zijne verplichtingen niet behoorlijk volbrengt, kan veroordeelt worden, de afgestane goederen aan den afstanddoener terug te geven. Er werd gevonnist (Gent 26-4-1877 PAS. 1877 402) dat ontvankelijk is het aanbod van den afstanddoener door getuigen te bewijzen alle genoegzaam-afdoende feiten, waaruit het niet uitvoeren der verbintenis zou blijken (B. W. gewelddaden tegen den afstanddoener die hem zouden verplicht hebben het huis te verlaten, of het gebrek aan voldoend onderhoud enz.) Nochtans, zal het meestal heel moeilijk zijn, de teruggave aller afgestane goederen terug te vorderen, om reden dat, indien de verbintenis een zekeren tijd uitgevoerd werd, de afstanddoener de tegenwaarde van gedeelte der afgestane goederen reeds zal bekomen hebben, door de zorgen, die hij reeds genoten heeft. Men zal dus, in geval van gedeeltelijk-uitgevoerde verplichting, het terug te geven gedeelte der goederen, moeten bepalen in evenredigheid met de reeds bekomene zorgen en in acht nemend de » waarschijnlijke » levensduur van den afstanddoener.

B) UITVOERING kan integendeel gevorderd worden. Het kontrakt van lijfrente bestaat in eene verplichting van GEVEN. Integendeel, de verplichting van oderhoud is eene verplichting van iets TE DOEN, meer dan eene verplichting van iets te geven. Dienvolgens zal de verbintenis in laatste geval zich oplossen in eene vergoeding van schade en interesten, in geval van niet-uitvoering door den schuldenaar. (Art. 1142 B. W. B.) Eindelijk, dient er gezegd dat alle afstanden van goederen, ingevolge art. 1167 B. W. B., kunnen betwist worden als toegestaan zijnde in schending van de rechten van schuldeischer.

ANDRE RODENBACH,
Advokaat, GENT.

BUITENLAND

RUSLAND.

In het Communistisch Paradijs. — In de « Guiniena Trouda (Tijdschrift voor Gezondheidsleer van den Arbeid), uitgegeven door het Commissariaat voor Volksgezondheid, nummer van October laatstleden, worden zeer beteekenisvolle inlichtingen verschaft betreffende de talrijkheid en de ergheid van de arbeidsongevallen die zich in het zoo gelukkige Rusland der Sowiets voordoen.

De voornoemde inlichtingen hebben betrekking op het tijdperk 1e October, 30 September en de arbeidsongevallen zijn als volgt in te deelen :

	1924-1925	1925-1926
Gezamenlijk getal arbeidsongevallen.	35.095	69.646
Erge ongevallen	898	1.628
Doodelijke ongev. (onmiddellijk dood)	248	410
Getal ongevallen per 10.000 arbeiders	1.314	1.796

Naarmate het communistisch regiem indrong vermeerderde het aantal ongevallen met rond de 36 t. h. per jaar.

Bij de werken beneden in de mijnen vermeerderde het aantal doodelijke ongevallen met 27 t. h.

In de koolmijnen van 47 t. h. waren de ongevallen te wijten aan slechte werkwijzen en in de petroolbedrijven zijn 37 t. h. te wijten aan het slecht werken der machines.

Uit die sprekende cijfers blijkt hoe zeer men zich onder het sowietsregiem om de gezondheid en het leven der arbeiders bekommert.

CHINA.

Duizenden menschen vermoord. — Nadere bijzonderheden zijn thans bekend geworden omtrent de gewelddadigheden door de communisten gepleegd te Halfung en Luefeung, in het gebied tusschen Canton en Swatau, waar zij sinds begin December onbestreden heer en meester zijn. Dit is hun laatste bolwerk in China en blijkbaar zijn zij vast besloten, zich daar goed te laten gelden.

De bijzonderheden, gemeld door een correspondent van de « North-China Daily News », welke naar tevreezen valt, niet overdreven zijn, moeten te walgelijk worden geacht om herhaald te worden. Duizenden personen zijn gedood; vrouwen werden gedwongen toe te zien, hoe haar kinderen voor haar oogen vermoord werden, alvorens zijzelf ter dood werden gebracht en de lijken liggen in de straten, omdat het verboden is deze weg te halen, totdat zij door de honden uiteen zijn gereten.

De leus der communisten is, dat het beter is tienduizend onschuldige slachtoffers te maken, dan dat een anti-communist zou ontsnappen. De geheele bevolking is thans georganiseerd in groepen, volgens den leeftijd. De jongens tusschen de tien en twintig jaar moeten zich aansluiten bij afdeelingen padvinders, die spionnageopdrachten hebben uit te voeren, voornamelijk naar het doen en laten van hun ouders in hun eigen huis. De mannen tusschen twintig en dertig jaar moeten dienst nemen in het communistisch leger, terwijl voor de mannen tusschen dertig en veertig jaar, andere plichten zijn voorgeschreven. Alle personen boven de veertig jaar worden als te oud beschouwd en ten slotte, moet het daarop neerkomen, dat deze als een overbodige last voor de gemeenschap uitgeroeid worden.

De communisten geven volmondig toe, dat het hun bedoeling is, het bevolkingscijfer met ongeveer een derde te verminderen, opdat het overblijvende deel een beter bestaan zal kunnen vinden.

Nu de communisten meer dan twee maanden in het onbestreden bezit zijn van dit gebied en zij versterking hebben ontvangen van een tal Russen, die aan de vervolging van December j. l. te Canton zijn ontsnapt, hebben zij hun positie verstevigd door twee forten in de bergen zoodanig te versterken en van wapenen en levensmiddelen te voorzien, dat deze door de bevolking als onneembaar worden beschouwd.

MEXIKO.

De kerkvervolging. — 116 PERSONEN AANGEHOUDEN. — De Mexicaansche regeering heeft twee vliegtuigen, welke onlangs in de Vereenigde-Staten gekocht werden, naar de Staten Guanajuato en Queretaro gezonden, ten einde een afdeeling bondsruiterij bij te staan, welke uit Trapuato was uitgezonden ter vervolging van « opstandelingen », die Salamanca en Colon aanvielen.

De bondstroepen noemen de gebeurtenissen, waarbij 13 « opstandelingen » werden gedood, een katholieken opstand, welke in de stad Queretaro was op touw gezet. De garnizoenskommandant heeft de sluiting van alle kerkgebouwen gelast met de verklaring, dat zij gebruikt zijn als plaatsen van samenkomst voor samenzweerders. Zeventig personen, onder wie twee priesters, zijn te Sarabaia gevangen genomen onder verdenking betrokken te zijn bij den aanval op Salamanca. Tien anderen werden bij Queretaro aangehouden.

Bondstroepen drijven het volk in de Staten Michoacan, Jalisco, Aguascalientes en Colima in de groote steden bijeen, om aldus te voorkomen, dat manschappen en voorraden in deze Staten samengetrokken worden; daarna zullen zij tot een grooten aanval op de bolwerken van « rebellen, bandieten en katholieke fanatiekers » overgaan. Vliegtuigen, voetvolk, ruiterij en artillerie werken in dezen veldtocht samen.

De bladen van de stad Mexico vermelden een vertraagd bericht uit Silao, in den Staat Guanajuato, behelzende dat een Christusbeeld op een heuvel bij de stad verscheidene dagen geleden « waarschijnlijk door antikatholieke elementen » was opgeblazen. Het beeld stond in het aardrijkskundig middelpunt van de republiek en was door een inschijving onder de katholieken uit het geheele land betaald.

Geheime dienstagenten en policiemannen in de hoofdstad gaan voort met het gevangen nemen van katholieken wegens overtreding van de wetten nopens de uitoefening van den godsdienst. Verleden zondag hielden zij vijftig mannen aan, onder wie de priester Antonio Topar, en een-en-twintig vrouwen, terzake van het bijwonen van de H. Mis in bijzondere huizen. Alle aangehouden personen werden in de gevangenis gezet, doch men verwacht dat zij alleen beboet zullen worden en dat van hen de belofte zal worden geeischt geen inbreuk meer te maken op de regeeringsbepalingen.

CONCORDIA — WITTE LELIE — TONGEREN

3 GALAVERTOONINGEN

op Vastenavond Zondag 19 Februari, om 3 en 8 uren, en Maandag 20 Februari, om 8 uren van

DE ZWANSBARON

of BARON VADROUILLE

WERELDBEROEMDE OPERETTE IN 3 BEDRIJVEN

met begeleiding van het *volledig Orkest der Concordia* onder de leiding van M. GUILLAUME RUITERS.

Voorbehoudene plaats 6 fr. — Eerste rang 4 fr. — Tweede rang 3 fr.

Provincienieuws.

HASSELT. — Algemeen Congres der H. Hartbonden te Hasselt. — De stichting en de bevordering der Bonden van het H. Hart voor mannen, ligt aan de orde van den dag. Daar ligt de groote kracht der katholieke fierheid, van het onbevreesde katholiek zijn overal, in kerk, en op straat. Pater Lintelo huldigde destijds dezen welke Christus erkennen en Hem meenemen in hun hart, om te zijn zijne herauten. Dat moet het doel zijn der H. Hartbonders : Christus meezingen en voornamelijk meeverwezenlijken : « Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat ! ».

Zooals in 1926 in Brugge het ordewoord weerklonk om de gelederen aan te sluiten en te werken voor Christus-Koning, zoo ook zal dit jaar in Limburg, te Hasselt, de gouwdag der Bonden van het H. Hart hunne macht en kracht doen uitschijnen : daar zullen samenstroomen de werkers van Christus akker om onder zegening van den Bisschop en met hem en den nieuwen Gouverneur van Limburg, Mr Verwilghen, den doorchristen H. Hartbonder van Hasselt, de katholieke provincie Limburg toe te wijden aan Jezus H. Hart.

H. Hartbonders die lid zijt der katholieke Harmonie en Fanfaren van Limburg, bewerkt deze Maatschappijen, opdat van de 150 kath. Muziekmaatschappijen van Limburg, zoo talrijk zouden beantwoorden aan den oproep, welke hen onlangs gewerd en de medalie te ontvangen, welke hen tot belooning zal overhandigt worden.

Ook zult gij, H. Hartbonders, in talrijke scharen opkomen, voorafgegaan door uwe fier-wapperende vlag of uw nieuw Kartel.

De katholieke neringdoeners en handelaars van Limburg zullen zeker de gelegenheid van 't programmaboekje te baat nemen om er hun reklaam in te doen opnemen.

Voorwaarden (met 0.60 fr voor antwoord) bij M. Frenay, 10, Groote Capucienenstraat, Hasselt.

Propagandist.

PIRINGEN. — Vetrijzenis der « Jonge Bergbewoners ». (Colmont). — Iedereen wacht voorzeker met spannend ongeduld, naar 't tijdstip, waarop de guitige bewoners van den ouwen berg, hun tooneelkunst weer ten toon gaan spreiden.

Zij hebben dan ook gezorgd, en zich met hart en ziel gegeven, opdat 't grootsche drama « Tharsisius » kant en klaar zoude wezen op Zondagen 4 en 11 Maart. Zij zullen alsdan de eer hebben het aan te bieden aan 't vereerend publiek.

Niet alleen de tooneelliefhebbers zullen er aanwezig zijn, maar elkeen die over enkele vrije uurtjes kan beschikken, zal de gelegenheid te baat nemen om wat gaan te leeren van den edelmoedigen Tharsisius. Iedereen zal er zijn gading vinden. Oud en jong, allen hebben zoo iets noodig ten huidigen dage. Er zijn er wellicht ook, die hun lachtspieren moeilijk kunnen bedwingen, en die ze eens moeten laten ontspannen : welnu ook daarvoor hebben onze mannen gezorgd ! Welk tafereeltje prikkelt meer die spieren, dan dat « net beestje » van dien armen Barabo ? Het « Valsche Testament » behoeft verder geen opheming, het heeft overal bijval. Wij hopen dus stellig, dat de zaal ditmaal eens opgepropt zal zijn. Trouwens al wie de Bergbewoners kent, zal komen.

Allen op uw post ! Op zondagen 4e en 11e Maart in St-Gertrudus zaal te Piringen ! Wij danken U bij voorbaat !

Voorbehouden plaatsen zijn te verkrijgen bij den heer onderwijzer Mangelschots te Piringen en bij Gerard Roeffaers onderwijzer te Colmont.

Verdere inlichtingen zie spelwijzers a. u. b.

Het Bestuur.

CORTESSEM. — Missieavond. — Op 23 Mei laatstleden overleed in Hamirpur (Engelsch Indie) de jeugdige missionaris Pater Roebben, S. J. broeder van onzen onderwijzer alhier.

Pas eenige maanden in het volle missieleven, wilde Paterl Roebben al de krachten van zijn bloedrijke jeugd besteden tot de bekeering der arme heidenen. Vooral de opvoeding der kinderen lag hem nauw aan 't hart, door de kinderen, wilde hij, onder Gods zegen, het volk tot Christus trekken. « Geef mij scholen ! riep hij, en ik zal u christenen schenken ! ». Helaas ! zijn zusterkloostertje was ingevallen en jongensscholen waren er niet. In volle vertrouwen zond hij dan bedelbrieven naar zijn geboortedorp, naar vrienden en bekenden, om wat geld bijeen te krijgen, om zijn droom te kunnen verwezenlijken.

Maar ach ! De mensch wikt en God beschikt ! Wanneer hij in Mei, op het volle middaguur, onder de gloeiende evenaarszon, geroepen werd om een dringende berechting kreeg hij, in het naar huis keeren, een zonnesteek en eenige dagen later riep God zijne schoone ziel ten hemel. Uit dankbare nagedachtenis hebben de E. Paters Jezuiten een fonds gesticht, om wat geld te vergaren, om de werken door Pater Roebben ontworpen, toch te kunnen uitvoeren.

Daarom werd verleden Donderdag alhier, in de ruime saal van den Boerenbond, een